

Ціни на хліб: як вплине новий врожай та криза

Не потрібно панікувати – Україна буде з хлібом. Україна вирощує стільки зернових, що їх вистачає не лише для внутрішнього споживання.

В Україні поступово почали збирати врожай зернових. Яким він буде в ці нелегкі часи? Вочевидь, що суха зима, дощова весна та спекотне літо – мали негативний вплив на майбутній врожай. Не кажучи про паводки в деяких регіонах нашої країни та пандемію.

«Врожай у нас буде. Зберемо менше, ніж 2019 року, але навіть цього нам більш ніж вистачить для власного споживання. Україна експортує 70 відсотків того, що вирощує. На внутрішньому ринку ціна залежатиме винятково від світової, де все більш-менш стабільно, – розповідає голова Національної Ради економічного розвитку Олексій Дорошенко.

Погоджується з колегою і голова ГС «Аграрний союз України» Геннадій Новіков. На його переконання, врожай буде непоганий, окрім частини Миколаївської, Одеської, Херсонської, Запорізької областей. У цих областях постраждало 10 відсотків від посіяного і там врожай буде до 50 відсотків від можливого. Втрати будуть, але там, де на полях є зрошення, – очікують пристойний врожай. Загалом, зернових планують зібрати трошки менше, ніж минулоріч, але не критично для України та формування ціни.

Прогноз

Погода на середину літа

Погода в Україні за прогнозами синоптиків буде дощовою, з грозами й зі спекою вище 40 градусів.

Синоптики дали прогноз погоди на весь липень в Україні, інформує Ukr.Media. Прогноз на липень може стати найтеплішим в році з періодами нестійкої погоди з грозами, шквалами й зливами й жаркими посушливими періодами. Згідно з короткою кліматичною характеристикою липня, середня місячна температура повітря складе близько +17... +22 градусів. Про це передали на сайті УкрГідрометцентру.

При цьому піком спеки називають до +39,7 градуса. Абсолютні максимуми температури очікуються в липні в Харківській, Луганській, Херсонській та Одеській областях: місяцями в липні буде +40... +41 градус.

Середня місячна кількість опадів в цілому по країні 29-102 мм, а на заході України – в Карпатах, на Прикарпатті, Тернопільській і Хмельницькій областях очікується 103-184 мм.

Влада має прийти на допомогу українським медіа

Програму антикризової підтримки українських незалежних медіа, які страждають через кризу, викликану епідемією та карантинними обмеженнями, запропонувала керівництву країни Національна спілка журналістів України. У співпраці із майже стома редакціями напрацьовано Програму антикризової підтримки онлайн та друкованих ЗМІ, яка передбачає податкові, економічні та організаційні заходи. При цьому в НСЖУ наголошують, що варіанти антикризової підтримки ЗМІ та журналістів не просто напрацьовуються, а вже реалізуються у різноманітних країнах – Литві, Канаді, Бельгії, Італії. В Україні ж досі не вирішене навіть питання з дозволом на роботу точок роздрібного продажу преси. Як вказують у Спільці журналістів, 82 відсотків українських редакцій зіткнулися з економічними труднощами, зокрема, втратою рекламодавців. Медіа змушені згортати реалізацію нових проєктів,

Заява Національної спілки журналістів

скорочувати обсяги виробництва або припиняти діяльність на час карантину. Почалися звільнення співробітників ЗМІ, зменшення заробітних плат та поширеною є практика масових неоплачуваних відпусток. НСЖУ пропонує невідкладно зменшити навантаження на фонд оплати праці редакцій ЗМІ. Зокрема, скасувати чи знизити удвічі ЄСВ; скасувати податок на доходи фізичних осіб для офіційно працевлаштованих працівників друкованих та онлайн-медіа; передбачити дотації на заробітну плату працівників редакцій протягом карантину або відшкодування 40 відсотків фонду заробітної плати; запровадити податкові канікули для друкованих медіа до кінця 2020 року. Крім цього, пропонується встановити інші податкові пільги і продовжити їх після карантину.

Варіантами економічної підтримки можуть бути «державне» чи «регіональне замовлення» у друкованих та онлайн ЗМІ з важливою інформацією щодо карантину та подолання епідемії в Україні чи замовлення спецвипусків, які оплачує уряд; розміщення офіційної інформації за рекламними тарифами. Така програма уже активно реалізується у прибалтійських країнах, зокрема у Литві. Крім цього, НСЖУ наголошує на необхідності підтримати місцеві газети, які нещодавно були роздержавлені, перебачивши для них фінансову допомогу в розмірі 100 тис. грн., а також надавши пільгові кредити. Варіантами підтримки можуть бути і зниження вартості передплати чи компенсація поштових тарифів на доставку преси. Серед організаційних заходів – дозвіл

працювати газетним кіоскам у період карантину, дозвіл на реалізацію газет в аптеках та заходи для розширення реалізації газет у супермаркетах. - Критична ситуація на медіаринку, пов'язана з економічною кризою, прямим чином впливає на інформаційну безпеку держави і потребує негайного реагування з боку влади, - зазначає голова НСЖУ Сергій Томіленко. - Українські друковані та онлайн-медіа опинилися перед загрозою закриття. Якщо це станеться, кількість альтернативних джерел інформації, якими користуються українці, різко зменшиться. Політики та влада мають невідкладно прийти на допомогу українським медіа! Напрацьовану Програму антикризової підтримки друкованих і онлайн ЗМІ НСЖУ спрямовує до Президента, Кабінету Міністрів та керівників фракцій парламенту і профільних парламентських комітетів.

Продовження теми - стор. 2

Децентралізація.dp.ua

Сім ОТГ Дніпропетровщини увійшли в десятку кращих в Україні

Першого липня в обласній раді підбили підсумки перспективного плану формування громад. На сьогодні в Дніпропетровській області створено 71 ОТГ. Більшість має високий рівень можливостей.

Кращі громади не тільки області, аде й країни: Слобожанська, Карпівська, Вербківська, Першотравенська, Покровська, Троїцька, Богданівська. Керівників громад відзначили нагородами.

Дніпропетровщина завершила перший етап децентралізації - створення базового рівня. Наступний етап - субрегіональний рівень.

«За п'ять років ми разом зробили неймовірне. Створили нові, перспективні території. Залучили інвесторів, в тому числі і великі іноземні компанії. Попереду у нас також багато роботи, але і за плечима - величезний досвід. На наступному етапі бажаю всім успіхів і нових звершень», - привітав керівників ОТГ перший заступник голови облради Анатолій Адамський.

Остап ВЕРНИГОРА

АНТИРЕЙТИНГ Зеленського «нокаутував» довіру до нього

Торішнього зачарування виборців новообраним президентом Володимиром Зеленським вистачило лише на один рік. З моменту складення президентської присяги на вірність народу України його антирейтинг вперше суттєво «зашкалив», тобто перевищив відсоток довіри. За даними соціологічного дослідження Центру Разумкова, проведеного з 17 по 24 червня 2020 року, опитані 2017 респондентів зі всіх регіонів держави, за винятком окупованих Росією Криму і частини Луганської та Донецької областей, засвідчили - В. Зеленському довіряють близько 41 відсоток опитаних, а не довіряють – аж 51. Такого стрімкого росту антипатії до власної політичної діяльності не мав жоден його попередник.

ВОЧЕВИДЬ, основною причиною майже 50 відсотків річного падіння довіри до діючого гаранта Конституції є відсутність цілісної системи бачення необхідних для українського суспільства реформ, лобювання інтересів олігархічних груп, особливо в земельній сфері, відсутність видимих успіхів у боротьбі з корупцією. Почасти В. Зеленський демонструє надто спрощений підхід до серйозних державних речей, як «щоб закінчити війну, треба перестати стріляти». Після чого запроваджене практично одностороннє кількаразове припинення вогню принесило лише посилення агресивних дій з боку російських окупантів, додаткові втрати людей в нашому війську. Лише нещодавно Президент України зазначив, що тема окупації Криму і Донбасу була мало обговорювана на міжнародних майданчиках. Відтак і запроваджені щодо РФ світові санкції явно недостатні, не співмірні повному ігноруванню нею норм міжнародного права.

Чому в команді «ЗЕ» немає реформаторів?

Не додає популярності В. Зеленському і його вперте бажання тримати на найвищих державних посадах людей, відставки яких прагне суспільство. Позитивне ставлення до ключо-

вих фігур української політики, яких затвердили нові «слуги народу» з подачі «гаранта», за тими ж даними Центру Разумкова перебуває ледь не на рівні статистичної похибки – прем'єру Денису Шмигалю довіряють лише 12 відсотків громадян, а не довіряють – 61, генеральному прокурору Ірині Венедиктової довіряють 8 відсотків, не довіряють – 49, 5 відсотка, міністру МВС Арсену Авакову – відповідно 13 і 77, а довіра до керівника Офісу президента Андрія Єрмака перебуває на рівні жалюгідних семи відсотків, не сприймають його дії аж 50, 5 відсотка громадян України. Певно ж, всі ці люди з такою «довірою» населення не мають морального права перебувати на своїх посадах.

Цікаво, що істотне «нокаутування» рейтингу В. Зеленського його антирейтингом показало і нещодавно опитування населення Київського міжнародного інституту соціології. Згідно з ними, у червні 2020 р. 38 відсотків українців схвалювали дії та заяви глави держави, тоді як 45 - не схвалювали. У травні 2020 року ці показники склали 47 і 37 відповідно. Таке прискорення обвалу довіри до діючого президента – за місяць аж на 8 відсотків - свідчить про нерозуміння ним суті власних завдань як гаранта Конституції України, неспроможність підібрати дієву команду професіоналів. Очевидно, що справжні реформатори в Україні є, але саме

президент не хоче, чи не може домовитися з ними про їхню працю для України. Лише зі значними потугами монобільшості ВР у травні був призначений головою виконкому Національної ради реформ Михайло Саакашвілі, але помітно впливу на дії уряду та ситуацію в країні це відомство досі не має.

Куди йдемо?

Чимало політичних експертів висловлюють думку, що варто припинити всенародно обирати президента, щоб не бути більше вкрай розчарованими, як тепер - людину на найвищу в державі посаду хай краще призначає Верховна Рада. Такої позиції дотримується і безкомпромісний Тарас Чорновіл. У липневій статті «Зеленського вже списали» в блозі «Української правди» він закликає очільника держави схаменутися і не робити ті страшні для народу України помилки російського впливу, які свідомо допустив його попередник Янукович: «Ім потрібен ідіот, який країну розвалить, демонтує та (після 2014 - 19 це стало вкрай актуальним) дискредитує її перед усім

світом і позбавить підтримки. І це крок за кроком робить Зеленський. Безглузді справи проти Порошенка, виклик світовим інституціям, розвал економічної, фінансової, соціальної системи... Він дійсно занадто тупий, щоб робити все це свідомо. Його ведуть, як барана на білий. Не виключаю, що йому навіть утекти, як Януковичу, не дадуть. А нас знову руками цієї «собака Павлова» підводять до руїни й кривавої розв'язки.

Дійсно, про аналогії з часами Януковича свідчать і дії президента із повернення «колишніх» на впливові державні посади, зусилля його «правої руки» - Андрія Єрмака – з розширення переговорного процесу в Мінську. «Мінська ширма», як визнав звільнений В. Зеленським учасник Тристоронньої контактної групи Роман Безсмертний, служить лише для відвернення уваги світової спільноти від проблем війни, яку сьомий рік веде Росія проти України всередині нашої держави. Побачити ці виклики щойно закликав на сторінці у мережі ФБ голова Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропе-

тровської області Анатолій Гайворонський:

- Російський президент 29 червня видав наказ призвати всіх резервістів для проходження навчань, а в цей час у Мелітополі та Запоріжжі під проводом РПЦ формуються загони козаків для захисту «руського мира», Медведчук щодня по своїх каналах розповідає про «переваги дружби з братньою республікою». СБУ ніколи займатися безпекою країни тому, що в цей час вони перевіряють перевізників на вагових комплексах, щоб не розбили ті дороги, які будували ще їхні діди. Наша влада вважає, що це важливіше для держави. Люди добрі, що нас жде? Куди ми йдемо? Перспектива туманна.

Певно ж, задуматися над обома вагомими застереженнями слід усім громадянам України. Щоб кривавий крах Януковича не продовжився і, найголовніше, не постраждала Українська держава та її люди, котрі покладають вже менше надій на колишнього «месію»

«Укрпошта» знову скорочує листонош!

Про те, що «Укрпошта» почала стрімко втрачати своє представництво в селах України, звільняти скрізь і всюди поштарів після призначення в 2016-му її гендиректором Ігоря Смілянського, відомо всім українцям. Невідомо, можливо, лише двом, колишньому і діючому президентам України Петру Порошенку і Володимирі Зеленському. Тож впродовж дії їхнього «тандему» тривожних дзвінків читачів до редакції «Фермера Придніпров'я» з приводу роботи поштових відділень задосить. Телефонуйте 83-річна пенсіонерка Марія Науменко з Китайгородської ОТГ Царичанського району:

- Допоможіть Китайгороду, це велике село із двома з гаком тисячами жителів. Від Забрідок на півдні до вулиці Межової поза Калитвою на півночі – сім кілометрів, і від Берегової до Рудьки – теж сім. Торік на нашій пошті не було двох листонош, ніхто не хотів іти на мізерні 0, 6 «мінімалки». Газети висипали на столи, люди їх забирали вряди-годи. За моїми плечима сім років стажу листоношею, знаю, як не просто працювати з пенсіями, газетами, квитанціями, багато їздити велосипедом у спеку, ходити пішки у завірюху. А ще треба й словом перекинутися з людиною, бо поштарочку викладають, як сонце весною. Тепер у Китайгороді підібрався дуже хороший колектив – листоноші Юлія Дароган, Валентина Сотник, Наталя Неруш із начальником відділення Аліною Сергою. Село розкидане, кожна з листонош долає 30-ти кілометровий маршрут за нинішньої

спеки. А тепер їм вказівка: звільнити Н. Неруш, а її дільницю розділити на двох. Зупиніть свавілля, допоможіть зберегти трудовий колектив пошти, інакше газети знову горами валятимуться на столах, а ми тижнями не бачитимемо їх та пенсій! У зверненні Марії Науменко йдеться про Китайгород, це складова величезних загроз поштарям Придніпров'я. Бо директор Дніпропетровської філії «Укрпошти» Дмитро Лісеєнко 25 травня видав наказ № 491:

- З метою оптимізації штату виробничого персоналу відділень поштового зв'язку м. Кам'янське, Петриківського, Царичанського та Криничанського районів проведено розрахунок чисельності листонош за обсягами робіт 2019 року та визначена розрахункова чисельність штату працівників поштових відділень. Начальникам відділень провести перерозподіл меж доставних дільниць з урахуванням їхньої рівноцінної завантаженості та надати пропозиції до відділу організації праці. Далі в наказі перелік «поштовому відділенню Прядивки на базі 4 доставних дільниць створити три дільниці, Єлизаветівки, Китайгорода на базі трьох створити дві дільниці і т. п. Всього намічені під скорочення 7 листонош у трьох районах, по області ця цифра в рази більша. Як пояснив менеджер регіонального відділення м. Кам'янське, «обласна дирекція «Укрпошти» підраховує кількість операцій, що робить співробітник. Поштарі займаються доставкою газет і пенсій, наданням різних послуг. Число цих операцій і фінансовий дохід від них мають давати «плюс» для збереження дільниці». Ось така «бухгалтерія», без врахування стажу роботи, сімей-

ного стану працівника і т. п. Тягнеш воза, є «навар» дирекції – працой, накульгуєш – ходи здоровий...

Риба гниє з голови

Вкрай дивна «політика» держпідприємства. Поштарів і так немає кому підмінити в разі хвороби чи відпустки, а тут людей з досвідом женуть на вулицю... Ще у квітні гендиректор «Укрпошти» І. Смілянський заявив: «є понад три тисячі вакансій. Вже потрібні оператори, листоноші, начальники відділень, водії, кур'єри, сортувальники». Навіщо ж тоді на Дніпропетровщині звільняти десятки листонош, коли така біда з кадрами? А коли в селі нікому носити газети, то немає кому й проводити їхню передплату! З цієї величезної проблеми Національна спілка журналістів України щороку проводить Всеукраїнські наради редакторів друкованих ЗМІ. На останній 21 листопада 2019 р. констатовано:

- За п'ять років тарифи на передплату і доставку періодики зросли більш як у 4 рази. Це призвело до падіння накладів газет і навіть до припинення друку низки видань – місцевих і загальноукраїнських. Останнє підвищення тарифів «Укрпошти», яке сталося у вересні, робить газети недоступними для сотень тисяч читачів. Така політика поштового монополіста знищує друковану пресу. Уряд має невідкладно призначити незалежний аудит тарифів «Укрпошти» для вгамування апетитів керівництва відомства, в складі якого десятки офіційних мільйонерів.

Та «апетити» іще зрости, ще й як. У фінансовому плані АТ «Укрпошта», схваленого урядом Зеленського вказано, що зарплата керівника 2020-го становитиме... 1 млн.

866 тис. 808 грн. на місяць! Це удвічі вище, ніж зарплата президента США Трампа! Тож не дивно, що редактори ЗМІ вкотре вимагають відставки І. Смілянського. І рекомендують уряду України накладати мораторій на закриття поштових відділень та скорочення персоналу, призначити незалежний аудит поштових тарифів на передплату й доставку періодики, розробити цільову програму держпідтримки друкованої преси в Україні.

«Укрпошту» перетворюють на комерційний банк

В умовах військового конфлікту на сході країни ситуація в «Укрпошті» є особливо гострою, вважає голова НСЖУ Сергій Томіленко. Щойно Вищий антикорупційний суд зобов'язав НАБУ відкрити справу про можливе незаконне отримання «Укрпоштою» грошей за рахунок завищення тарифів. А у парламенті готують до 2-го читання з-т № 2788 – Д «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо фінпослуг у галузі поштового зв'язку». І. Смілянський в холодку кондиціонерів мріє зробити з «Укрпошти» комерційний банк, поки поштарі вмиваються потом на сонці, заробляючи йому двомільйонну зарплату. Проти ідеї виступив Нацбанк України. «Слуги народу» у ВР потурають апетитам «американського бухгалтера», уряду і ЗЕ не до шмиги вимоги редакторів ЗМІ про його відставку. Селяни Китайгорода, Єлизаветівки, Прядивки, Карнаухівки та інших сіл прагнуть достукатися до сердець і совісті власних слуг і їхнього поводири. Та чи є вони у них?

Григорій МИКОЛАЙЧУК.

Рейтинг, як схуднення, дається тяжко, а «розбазарюється» швидко

Невідомий автор

Микола НЕЧИПОРЕНКО

НЕСАНКЦІОНОВАНА, певною мірою навіть стихійна прес-конференція, яку загодо анонсували і потім гучно провели в «Інформаторі» Дніпра двоє, можна казати, звичайних мешканців Петриківського району, з одного боку, наробила галасу на всю Дніпропетровську область, а з другого - викликала як супротив, так і замовчування місцевими органами влади, а особливо правоохоронними. А факти, котрі були на ній оприлюдненні, та розмова і коментарі, які слідом дістали розголосу, несподівано нагадали про ті ще часи, коли організовані бандитські зграї й угруповання негідників та потвор вздовж і впоперек шастали ночами по селах ре-

їх рук та не розгинаючи спин. А в першу чергу на «куркулів» - на тих же фермерів і навіть одноосібників. І на ФОПів - фізичних осіб, що власними трудами забезпечують для себе і своїх родин статки. На такі сім'ї нападають ночами, вимагаючи «викладати на бочку» гроші, коштовності і тому подібне. А якщо натрапляють на опір і непокору, й катують, мордують, застосовують тортури, а то і вбивають та калічать...

Дніпропетровщину, приміром, торік шокували резонансні убивства двох фермерів. Одного у Криничанському районі - з метою пограбування відразу після того, як він здав вирощене збіжжя і привіз додому немалі гроші готівкою. А другого у Межівському явно навмисне чи й на замовлення, щоб і конкурента позбутися, і

осіб. Читаємо: «Це чоловіки віком 33 - 40 років. Вони свій перший розбійний напад вчинили у липні 2019 року. Після напади на ще дві садиби у Петриківському районі. Готуючись до нападів, озброювалися пістолетами, одягали чорні маски з прорізами лиш для очей. Вриваючись у домоволодіння, звязували господарів, погрожували та забирали всі гроші і цінні речі. Під час останнього розбою 12 січня нападники поранили власника будинку ножом та побили його матір і брата». І чи не головне: «Після відпрацювання камер спостереження, подвірних обходів, встановлення очевидців та проведення інших оперативно-розшукових заходів, слідчі готові затримати зловмисників».

Тільки от річ у тім, що готуються, схоже, до цих пір. Наразі принаймні ще не затримали.

ж почали дні минати, і нікому я став не цікавим, а навпаки, став наче як надоїдливим і зайвим. Звернувся у Петриківку, щоб надали мені витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань. Сказали, що не можуть надати, бо на вимогу області справу «передано туди». Адвоката на слідчі дії чомусь не запрошували, тому у мене немає гарантії, що якісь дії насправді проводяться. В мене середньої тяжкості тілесні ушкодження. Так вважають медики. Хоч всіх нас дуже боляче побили. Дружину, обох дітей і мене. А оце днями в Інтернеті бачу - мій годинник та обручка дружини, які були викрадені бандитами, виставлені кимось, треба розуміти, на продаж. Звернувся до правоохоронців у Петри-

воїстину згадує, як їх звали - спіймати на гарячому знову не вдалося, а «вирахувати» слідчими засобами і діями стражам порядку все дно, що не вистачає здібностей і талантів. А найшвидше, не сумнівається місцевий народ, бракує бажання. Таких лютих нишпорок, як Гліб Жиглов з колись знятого в Одесі фільму «Місце зустрічі змінити не можна», сьогодні у нас катма. Взагалі з самісіньких верхів і до самісіньких низів країна наша просякнута нині тими, хто не вважає, що злодії і злодюги мають сидіти у тюрмах. От і маємо те, що маємо.

-Щойно у Петриківському районі спонтанно відбулася і розширена рада за участю представників малого і середнього бізнесу та фермерсько-

НЄМАЄ НА НИХ ГЛІБА ЖИГЛОВА

гіону і викрадали з селянських дворів та садиб передусім корів і свиней. По лісосмугах та балках, отож не від'їжджаючи далеко від місць своїх злочинів, відразу різали худобу на м'ясо, аби здавати його «заготівельникам». І от навздогін пропонуємо пригадати, чи швидко вдалося стражам правопорядку тоді там і тут зупинити і з потрухами, даруйте, знешкодити та викоринити це зло? Та боролися на ті часи ще мільйонери наші доблесні так насправді, що поки, мабуть, половину живності у селян злодії не викрали і не спродали, до тих пір ну ніяк не могли так звані органи внутрішніх справ приборкати розперезаних злочинців. І уже тоді для потерпілих від бандитів-гастролерів з великої дороги, отож для селян не становила секрету печальна очевидність: «заготівельники» м'яса з людських подвір'їв тому були невловимими, що діяли під прикриттям від рядових до підполковників і полковників з міліцейськими погонями на плечах.

Потім набула розмаху наступна, друга хвиля зачистки сільських дворів - від... металобрухту. А точніше, від усього залізного, що можна було поцупити, викрасти, вивезти з корінням і вивезти на так звані підпільні пункти прийому чорних і кольорових металів. «Металісти» як наче у себе вдома «порядкували» по садибах селян, особливо літніх віком і одиноких. Хоч не обминали підряд усі. І згадайте, що «боролися» з ними на місцях місцеві правоохоронці з тими ж успіхами, яких домагалися і в «боротьбі» з викрадачами свійської худоби. Не ясно хіба, чому так виходило? Цілі відділення у районах на місцях «опікали» злодійський «бізнес».

Тепер же третя хвиля криміналу, розбійництва та бандитизму вийшла з берегів по селах регіону і набула ознак садизму та терору. Ще страшніша, ніж дві попередні. Бо мова йде про розбійницькі напади на більш-менш заможні селянські родини. Тобто вважайте, що на ті, котрі сьогодні трудяться, не покладаючи сво-

потім постаратися заволодіти його господарством. Але існує цілий район в області, котрий бандити наче обрали як такий, що «заміні для них він не підлягає». Це Петриківський район. Ще восени минулого року у його селі Курилівці пізно ввечері четверо невідомих не прошено завітали у «гості» до подружжя тамтешніх підприємців. Від несподіванки 45-річний чоловік і трохи молодша його дружина, а також їхній 18-літній син і його наречена не змогли дати відсіч нападникам. Як писали тоді місцеві ЗМІ, «усіх, хто був у будинку, зловмисники зв'язали, а після почали катувати господаря, розпилюючи йому в очі сльозогінний газ». Ясна річ, що бандити вимагали признатися, де гроші лежать. І свого домоглися. А заволодівши більше, ніж двомстами тисячами гривень, а також ювелірними виробами, зникли геть. Забігаючи наперед, скажемо, що їх шукають і не знаходять досі - по цей день. Пропали, немов голки у скирті сіна.

Чи ось випадок, який стався уже цього року трохи більше місяця тому у сусідньому селі Сорочино. Цитуємо ще доволі свіже повідомлення управління Національної поліції в області: «У Петриківському районі знов скоєно черговий напад на родину 50-літніх підприємців. Вдома перебували і діти потерпілих 2001-го та 2006 року народження. Їх, як і батьків, також пов'язали і, погрожуючи автоматом, почали вимагати віддати їм усі наявні готівкою в помешканні гроші та ймовірні цінності. Здобич виявилася не настільки щедрою, як сподівалися злодії, трохи більше, ніж на суму 100 тисяч гривень, тому скінчилося тим, що ще й прихопили з собою легковий автомобіль підприємців». Зрозуміло, що і в даному випадку розпочато досудове слідство - за ст.187 КК України, розбій, однак все одно, що також понині ловлять вітер в полі.

Правда, ще раніше ГУ НП у Дніпропетровській області обнадіювало, наче працівники карного розшуку натрапили на слід ймовірної групи розбійників у складі чотирьох

Тим паче, не висунули ні підозри, ні звинувачення. Винятково через це, власне, у двох пересічних мешканців Петриківського району, котрі потерпіли від зухвалих нападів злодіїв і котрі ніяк не можуть діждатися кари на тих, від кого зазнали тортур, луснуло терпіння і вони ухопилися за останню надію привернути до своєї біди увагу - скликали і провели практично дійсно скандальну прес-конференцію.

Отже, розповідає фермер Руслан Шамрацький: «Це сталося 2 вересня минулого року. Група бандитів у кількості трьох осіб напали на мою родину. Мене, дружину та двох дітей зв'язали тутими мотузками. Били й катували, все, що хотіли, те й робили. По мені, по моїх ребрах ледь не стрибали. Перебували у будинку протягом години, і весь цей час намагалися завдати мені такого болю, щоб я віддав усі наявні у домі гроші і коштовності. З тих пір минуло дев'ять місяців, протягом яких мене запрошували до поліції тільки тричі. І то щоб уточнити другорядні моменти. Слідство по суті не рухається. Я розумію так, що моя справа померла і уже нікого не хвилює, не цікавить. Ще розумію так, що нікому ми, селяни, нехай і фермери, не потрібні. Захисту нам чекати марно».

Інший ініціатор імпровізованої прес-конференції Олександр Компанієць дозволив більш розлогий монолог, а саме: «15 квітня цього року о 20 годині 30 хвилин на мою сім'ю було здійснено розбійний напад групою озброєних осіб. Було троє озвірих чоловіків у масках. Мали пістолети з глушниками. Одну з моїх собак вони не злякалися пристрелити на вулиці. Перестрибнули через паркан і вдерлися у дім. Нас з дружиною зв'язали стяжками. І почали катувати, вимагаючи гроші і цінності. Я віддав, що у домі було - 24 тисячі гривень і деякі золоті прикраси. Не повірили, що це все, що було того вечора в домі. Завели у глуху кімнату і довог домагалися, щоб віддавав усе. Не менше ще двох годин тривала ця екзекуція. Ну а потім приїхало слідство. Багато приїхало слідчих. І обласних, і петриківських. Далі

ківку, а ті лише стелули плечача: «Ми не знаємо». Хто ж знає? - питаю. Справа, кажуть, у Дніпрі, шукайте там кінці. А до кого ж у Дніпрі звертатися? Гаразд, кажуть, ми знаємо і передзвонимо. По цей день дзвонять. Тобто не дзвонять. Досі не кажуть, куди й до кого мені звертатися, від кого чекати ясності. Тобто я стукаю у зачинені двері».

Ви зрозуміли тепер, з якою метою - фактично з відчаю - ці два мешканці Петриківського району влаштували свої привселюдні сповіді? Їх ніхто у їхніх селах не збирається захищати від бандитських формувань - хіба це не ясно? Мешканці Сорочино та сусідньої Шульгівки ще раніше створили власні загоди самооборони, які приступили до щоденних патрулювань своїх населених пунктів. Але чим тепер це скінчилося? Бандити перекинулися на інші села і селища району. У яких люди були і залишаються наодинці з трабінниками і навіть убивцями. Поліція продовжує ловити гав, а не негідників. А кримінальні справи, пов'язані з розбійницькими нападами, місяцями насправді не розслідуються, як щойно селяни повідомили у своєму Зверненні до органів центральної і регіональної влади. Читаємо: «За деякими випадками самі ж потерпілі збирають свідчення про злочинців, однак їхня інформація ігнорується працівниками поліції. А як наслідок - бандити уже вдаються і до відверто збройних нападів на селянські садиби та родини. Зокрема з метою пограбування з застосуванням пістолета Макарова було здійснено напад на домоволодіння Михайла Сектименка, якому завдали два тяжкі вогнепальні поранення. Чоловік дивом залишився живим». Чи ось зовсім недавно, у березні, о 2 годині 35 хвилин ночі в межах Петриківки-райцентру троє зловмисників дозволили собі залізти на станцію автозаправки газом і, погрожуючи холодною та вогнепальною зброєю, увесь на той момент забрали виторг. І тепер

го руху і просто небайдужих громадян, - розповідає тутешній правозахисник Максим Голосний. - Тема одна не дає народу спокою: серія розбійних нападів у селах району не припиняється. Більше того, напади стають дійсно все більш і більш зухвалими. Слід нарешті з повною відповідальністю розуміти, що місцева поліція як мінімум діє неефективно й безпорадно. Якщо просто й відверто не хоче належним чином працювати. Бо як розуміти, скажімо, той факт, що жертви останніх нападів уже й не отримують навіть статусу потерпілих?!

Ще Максим Голосний звернув увагу, що а самі розбої, котрі струшують район, напроцьод... ефективні. Тобто загода і однозначно ретельно плануються, а відбуваються завжди тоді, коли патрулі Нацполіції «гуляють» в інших кінцях і кутках району. Отож у людей уже немає жодних сумнівів, що або колишні працівники правоохоронних органів, або й нині діючі до «кураторства» над «мобільними» бандитськими формуваннями можуть бути причетними.

Даючи на наше прохання остаточний підсумковий коментар, Максим Голосний прямо заявив, що починати боротьбу з цим лихом необхідно з верхів - з Міністерства внутрішніх справ, приміром, якому «нарешті треба зайнятися безпекою українців і професійним сумлінням своїх кадрів». Був же резонанс, розповідає Максим Ігорович, коли «місцевий селянський люд, усвідомлюючи ненадійність поліції, почав тут дійсно створювати власні озброєні патрулі самооборони і безпеки». Так до чого мерщій вдалися? Здійснили рокировку керівництва: начальника Петриківської Нацполіції відправили у сусідню Царичанку, а царичанської перекинули в Петриківку. Але тільки від переїзду місцями одним миром мазаних ніяких бажаних змін не відбувається і відбуватися не може.

ЗМІНИ в земельному законодавстві засвідчили, що однією з найважливіших проблем в аграрній сфері, неврегульованій законом, лишається питання про право постійного користування земельною ділянкою та його спадкування, що призводить до труднощів у тлумаченні норм права, варіативності правозастосування, сприяє безпідставному припиненню такого права, мінімізує гарантії правового захисту та є передумовою інших негативних явищ у правозастосуванні.

Ст. 8 Конституції України закріплено принцип верховенства права, який (як і поняття «демократія» та «права людини»), є одним із фундаментальних у Європейській Конвенції з прав людини та широко використовується в практиці ЄСПЛ.

Питання спадкування права постійного користування земельною ділянкою тривалий період лишалися незмінними, проте додатковим чинником активізації вказаного

Експертна думка Комітету з аграрного та земельного права НААУ щодо спадкування права постійного користування земельною ділянкою, наданою його засновнику для ведення фермерського господарства

УСПАДКУВАННЯ ФГ

питання стала наявність варіативного «прецедентного тлумачення закону» Верховним Судом України, зокрема у справах: №6-3113цс15, №6-2329цс16, №399/374/16-ц, №552/3951/17 (щодо неможливості спадкування права постійного користування земельною ділянкою) та Верховним Судом у справі №188/1124/15-ц (щодо спадкування права постійного користування земельною ділянкою із використанням аналогії спадкування довічного успадкованого володіння) тощо.

Аналіз зазначених вище справ свідчить про те, що до 2018 року за рахунок остаточних рішень Верховного Суду України сформувався позиція, відповідно до якої право постійного користування земельною ділянкою не може бути успадкованим після смерті засновника фермерського господарства та не належить до спадщини. Однак 20.11.2019 року Великою Палатою Верховного Суду у справі № 368/54/17 (14-487цс19) (щодо спадкування права довічного успадкованого володіння) було вказано, що, урахувавши необхідність дотримання балансу індивідуального та публічного інтересів у вирішенні вказаного питання, право довічного успадкованого володіння підлягає спадкуванню. Зважаючи на наявність вказаної судової позиції, 11.12.2019 року Верховним Касаційним цивільним судом у справі №188/1124/15-ц була сформована теза, відповідно до якої право постійного користування земельною ділянкою належить до тих прав, які можуть бути успадковані.

Зміна судової практики в цій площині є позитивним явищем, оскільки враховано інтереси спадкоємців та фермерських господарств в цілому, однак при формуванні позиції у вказаній справі суд не врахував засади діяльності і створення фермерських господарств, а також співвідношення земельної ділянки засновника з фермерським господарством. Застосування позиції ВП ВС у справі № 368/54/17 від 20.11.2019 року вважаємо недостатнім, оскільки зазначені правові титули несхожі між собою, а остаточні висновки, які були вказані ВП ВС, не можуть бути використані при вирішенні правової проблеми спадкування права постійного користування земельною ділянкою, бо не враховують засади діяльності та створення фермерських господарств. З огляду на викладене вище, вважаємо, що при вирішенні земельних спорів щодо можливості спадкування права постійного користування земельною ділянкою, наданою фізичній особі для створення фермерського господарства, на нашу думку, необхідно врахувати наступні положення.

Щодо права постійного користування на землю

Право постійного користування землею регулюється положеннями Земельного кодексу України (далі – «ЗК України»). Так, під правом постійного користування землею розуміють право володіння й користування земельною ділянкою, що перебуває в державній або комунальній власності без встановлення терміну (ст. 92 ЗК України). Право постійного користування має свої особливості, що полягають у суб'єктному складі осіб, які можуть мати земельні ділянки на такому титулі (у ЗК України в ч. 2 ст. 92 визначено перелік осіб, які можуть володіти правом постійного користування землею).

Згідно з ЗК України 1990 року в редакції до 01.01.2002 року суб'єктний склад осіб, які можуть мати земельні ділянки на праві постійного користування, був дещо розширеним і включав фізичних осіб, що мали можливість набувати земельні ділянки на вказаному титулі, у тому числі для ведення селянського (фермерського) господарства.

Іншими словами, земельним законодавством були визначені підстави надання земельних ділянок на праві постійного користування та коло суб'єктів, які можуть набувати таке право. Незважаючи на той факт, що земельне законодавство постійно змінювалося, можна виділити низку ознак, притаманних для права постійного користування землею, а саме:

- надання земельних ділянок відбувається з певною метою, зокрема (створення (заснування) селянського, фермерського господарства або сільськогосподарського підприємства);
- безстроковість користування;
- земельна ділянка залишається в державній або комунальній власності;
- обмежене коло суб'єктів, які мають право володіти та по-слуговуватися земельними ділянками на праві постійного користування (юридичні особи публічного права, громадські релігійні організації, фізичні особи з метою створення фермерського або селянського господарства та ін.). Незважаючи на те, що в ЗК України (редакція 01.01.2002 року) фізичні особи були виключені з переліку осіб, кодексом не передбачено припинення набутого права постійного користування. Так, пунктом 6 розділу X ЗК України було встановлено, що громадяни, які мають у постійному

користуванні земельні ділянки, за цим кодексом не можуть мати їх на такому праві та повинні до 1 січня 2005 року переоформити право власності або право оренди на них відповідно до встановленого порядку. Рішенням Конституційного Суду України від 22.09.2005 № 5-рп/2005 (у справі про постійне користування земельними ділянками) положення п. 6 розділу X ЗК України були визнані неконституційними (у частині зобов'язання переоформити право постійного користування земельною ділянкою) і втратили чинність.

Отже, чинне законодавство не передбачає припинення права постійного користування земельними ділянками фізичних осіб в силу того, що фізичні особи не згадані законом серед суб'єктів права постійного користування та у зв'язку з непереоформленням відповідного права. Указана позиція також була підтримана ВП ВС у Постанові від 16.10.2019 року у справі №663/1738/16-ц.

Щодо особливостей створення селянського/фермерського господарства

Створення селянського/фермерського господарства в певний часовий період регулювалося різними законами, хоча суть створення та діяльності були дуже схожою. Процедура створення селянського (фермерського) господарства відповідно до Закону України «Про селянське (фермерське) господарство» передбачала вчинення декількох обов'язкових дій, однією з яких було отримання земельної ділянки у власність чи користування. Саме після отримання земельної ділянки та державного акту селянське (фермерське) господарство підлягало державній реєстрації протягом 30-ти днів (ст. 9 вказаного Закону). При цьому, ч. 2 ст. 9 вищевказаного Закону передбачало, що селянське (фермерське) господарство набувало статусу юридичної особи й могло вступати у правовідносини з іншими суб'єктами господарювання виключно після відведення земельної ділянки (отримання правовстановлюючого документа на землю) й державної реєстрації.

19.06.2003 року було прийнято новий Закон України «Про фермерське господарство», що встановив інші правові засади діяльності фермерських господарств, хоча їхня правова суть лишилася незмінною порівняно з попереднім Законом. Статтями 7 та 8 цього ж Закону передбачено, що лише після отримання земельної ділянки у власність чи користування, можна було створити фермерське господарство.

Із наведеного випливає, що умовою створення селянського (фермерського) господарства було отримання земельної ділянки у володіння з метою ведення селянського/фермерського господарства, інших альтернативних способів не існувало.

Щодо правового статусу майна селянського (селянського (фермерського)) господарства

Частиною 1 ст. 31 ЗК України визначено, що землі фермерського господарства можуть складатися із: земельних ділянок, що належать громадянам – членам фермерського господарства на праві приватної власності. Указані положення свідчать про можливість господарства використовувати земельні ділянки, які на речовому праві належать не йому, а іншому суб'єктові. Аналогічні положення також були закріплені в законі «Про селянське (фермерське) господарство» та містяться в чинному законі «Про фермерське господарство».

Згідно з Законом України «Про селянське (фермерське) господарство» майно господарства ототожнювалося з майном його членів, які здійснюють розпорядження цим майном на основі спільної сумісної власності або за угодою між ними. Статтею 13 вказаного Закону була встановлена можливість передавання права постійного користування до іншої особи (у тому числі, на підставі оренди за згодою власника) у разі, якщо член господарства за станом здоров'я чи за віком не міг забезпечити її належний обробіток. Крім того, цією статтею була передбачена можливість передавання земельної ділянки на основі права постійного користування у спадщину.

Слід зазначити, що селянське/фермерське господарство не отримувало жодного речового права на земельну ділянку, яка була надана в постійне користування фізичній особі – засновнику (члену) такого господарства. Ні Закон України «Про селянське (фермерське) господарство», ні Закон України «Про фермерське господарство», ні інші законодавчі акти не передбачали «автоматичного» переходу права користування від громадянина, якому надавалася земельна ділянка (у власність чи користування) для ведення селянського (фермерського) господарства, до селянського (фермерського) господарства після його реєстрації як юридичної особи.

Також у Законі була передбачена можливість після створення господарства використовувати ним указану земельну ділянку без необхідності вчинення додаткових дій чи видання юридичних документів його засновником (членом) господарства. Крім того, без відповідної земельної ділянки, яку отримують для створення конкретного селянського/фермерського господарства, останнє не може бути зареєстрованим.

Таку ж позицію щодо земельної ділянки, отриманої засновником (членом) фермерського господарства із самим господарством, також займає ВП ВС у справі №918/335/17 (12-160гс19). Так, у Постанові від 18.02.2020 року ВП ВС зазначила, що фермерське господарство є землекористувачем земельних ділянок, що передавалися у власність членам такого фермерського господарства та перебували у володінні й користуванні цього господарства, а отже, урожай, вирощений на них, є власністю фермерського господарства. Тобто, Суд також ураховує положення спеціального законодавства, особливо форму здійснення господарювання як фермерське господарство та використовує правовий зв'язок між земельною ділянкою, отриманою засновником (членом) фермерського господарства та самими господарством.

Отже, після створення селянського/фермерського господарства останнє набувало права використовувати вказану земельну ділянку без необхідності вчинення додаткових дій чи видання юридичних документів засновником (членом) господарства. При цьому власником урожаю, вирощеного на такій земельній ділянці, було фермерське господарство, платником земельного податку також було саме господарство, яке обробляло земельну ділянку та несло відповідальність за її цільове використання.

Чи може переходити до спадкоємців право постійного користування на земельну ділянку в разі смерті особи (засновника (члена) господарства), якій земельна ділянка була надана на праві постійного користування для ведення селянського/фермерського господарства?

Для того, щоб дати відповідь на це питання, необхідно врахувати положення законодавства щодо підстав припинення права постійного користування. Останнє може бути припинено на основі визначених у ст.ст. 141, 142 чинного ЗК України засад, і серед них смерть суб'єкта права користування (постійного користування) земельною ділянкою не передбачена. Указана ситуацією є, по суті, прогалиною законодавства та нормотворчою помилкою, оскільки положення ЗК України не містять серед суб'єктів прав постійного користування на землі фізичних осіб, однак їхній статус закріплений у перехідних положеннях ЗК України та Рішенні Конституційного Суду України (див. вище).

Зважаючи на вказане, існують підстави для застосування до відповідних правовідносин загальних правил спадкування, зокрема, положення ст. 1218 ЦК України, відповідно до яких до складу спадщини входять усі права та обов'язки, що належали спадкодавцеві на момент відкриття спадщини і не припинилися внаслідок його смерті. З огляду на наведені тези, а також порядок створення фермерського господарства, історичні аспекти й сучасну судову практику Верховного Суду щодо довічного успадкованого володіння при вирішенні вказаної категорії спорів, на нашу думку, необхідно виходити з наступних положень:

УЗАГАЛЬНЕНИЙ ВИСНОВОК: фермерське господарство є особливою формою ведення підприємницької діяльності, яка передбачає обов'язкове отримання земельної ділянки у власність чи користування. Іншого порядку створення такого господарства, у тому числі без земельної ділянки, законодавством передбачено не було. При цьому фермерське (селянське (фермерське)) господарство може використовувати земельну ділянку на підставі закону з дозволу особи, якій надано право постійного користування, з метою ведення фермерського господарства, а такий дозвіл не обов'язково повинен оформлюватися письмово як окремий документ (договір).

Із моменту створення фермерського господарства останнє набувало право використовувати вказану земельну ділянку без необхідності вчинення додаткових дій чи видання юридичних документів засновником (членом) господарства, а також було власником урожаю, вирощеного на такій земельній ділянці, несло юридичну відповідальність за її нецільове використання.

З огляду на наведені положення, а також із метою забезпечення єдиних підходів у формуванні практики Верховного Суду при вирішенні вказаної категорії спорів, пропонуємо виходити з наступних положень:

Право постійного користування земельною ділянкою в разі смерті засновника фермерського господарства, якому така земельна ділянка була надана для ведення фермерського господарства, підлягає спадкуванню.

Право постійного користування земельною ділянкою в разі смерті засновника фермерського господарства, якому така земельна ділянка була надана для ведення фермерського господарства, за відсутності спадкоємців не припиняється, якщо фермерське господарство не ліквідується у зв'язку зі смертю засновника або з інших причин.

Право постійного користування на земельну ділянку в разі смерті засновника ФГ, якому така земельна ділянка була передана для ведення фермерського господарства, припиняється за відсутності спадкоємців та ліквідації ФГ.

Якщо протягом законодавчо встановленого терміна на створення ФГ, останнє не було утворено, право постійного користування на земельну ділянку, отримане фізичною особою, не припиняється та підлягає успадкуванню.

Дмитро НАВРОЦЬКИЙ, Ян БЛОГОЛОВИЙ, адвокати.

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Основні правила поливу рослин у спеку, щоб не завдати їм шкоди

На порі, на часі

Якщо листя рослин поникло, не потрібно чекати до вечора.

Рослини без води не виживають — відомий факт. Якщо думаєте, що невеликий дощ промочив землю, це не зовсім так. Про полив можна забути лише у тому разі, якщо дощ іде затяжний і сильний. У всіх інших — допомагати рослинам доведеться вам. Не вірите? Перевірте землю на глибині 5-7 см. Вона суха.

Полувати тільки вранці і ввечері

Існує думка, що в жарку погоду треба поливати майже щодня, ввечері або рано вранці. Якщо краплі води потраплять на листя, це створить ефект лінзи, і залишить опіки на рослинах. Ми не сперечаємося, це не дуже корисно, але якщо рослина страждає і в'яне на спеці, не потрібно чекати, полийте відразу, адже рослина найбільше потребує волога в денні години, а не вночі.

В жаркі і посушливі дні, коли у рослин опускається листя, можна освіжити їх душем в 15-17 годин. Тільки не поливайте крижаною водою зі шланга, а хоча б прохолодною. Тоді не буде стресу від різкого перепаду температур.

Якщо на вулиці прохолодно, поливати краще вранці, щоб це не стало причиною грибкових хвороб.

Не на листя, а під корінь

Більшість рослин цього не любить незалежно від перепадів температур. Мокре листя може призвести до поширення грибкових інфекцій, особливо якщо загущене садіння. Правильніше робити так: пересохлий ґрунт трохи збризнути водою, почекати, коли волога вбереться, і потім рясно полити під корінь.

Коренева система плодів рослин розташована на глибині близько 80 см, тому води повинно бути багато.

Рідко, але рясно

Як ви вже зрозуміли, поливати рослини малими дозами безглуздо, ви тільки створюєте кірку на поверхні землі, а до коренів волога навіть не доходить. Більш того, такий полив корисний тільки для бур'янів, які будуть вам вдячні. Деякі рослини можна поливати і раз в 10 днів, але рясно. До речі, це досить довгий процес, і чим більше у рослини коріння, тим більше йому потрібно пити. На глинистих, важких ґрунтах можна поливати рідше, але рясніше. З такого ґрунту волога йде повільніше, на піщаних, навпаки, частіше, але не так рясно.

Ніякої крижаної води зі шланга

Дачники часто нехтують цією важливою умовою, але коріння багатьох рослин від холодної води відмирає, і ваш полив ніякої користі не приносить, навпаки, таким чином ви влаштовуєте рослинам стрес і губите. Температура при поливі повинна бути близько 18 градусів, вода повинна бути відстоєна і підігріта на сонці. Якщо на вулиці тепло, можна вранці налити воду в бочки, а ввечері вже поливати. За день вода зігрється і буде добре насичена киснем. Якщо немає можливості нагріти воду, поливати краще вдень, щоб до заходу сонця земля відігралась.

Краще недолити, ніж перелити

Не забувайте, що якщо ґрунт занадто сильно зволожений, коріння рослини може загнити, і з цим важко щось зробити. Тому не варто дуже старатися. В сирій землі розводиться грибок, підвищується кислотність, а коріння позбавляється кисню.

Мульчуйте ґрунт

У спекотну погоду навколо пристовбурних кіл дерев і чагарників краще розкласти шар мульчі 3-5 см. Він буде затримувати вологу, а вам доведеться менше поливати.

Під корінь, але не по корінню

Не поливайте грядки сильним струменем води, який може розмити ґрунт, оголити коріння рослин і розірвати дрібну кореневу сітку. Полив не терпить поспіху. Краще все робити повільно і обережно.

Як зрозуміти, що рослинам не вистачає вологи?

Листя томатів стає темно-зеленим,

листя огірків і кабачків обпадає,

морква скручується, капуста покривається білим нальотом,

бадилля буряка стає дрібним і фіолетовим,

у цибулі сіро-білі стрілки.

Які рослини потрібно поливати часто?

Капуста: поливати кожні 3-4 дні на глибину 40 см, можна по листю.

Редис і вся зелень (щавель, шпинат, кріп, селера).

Огірок під час цвітіння і плодоношення (поливати по борознах і між рядами теплою водою).

Томати на етапі формування плодів (поливати потрібно їх тільки під корінь, вранці, прохолодною водою).

Здоровенькі були!

Чому потрібно з'їдати бодай одне яблуко щодня

Наші бабусі казали: «Їж в день по яблуку і ніколи не доведеться зустрічатися з лікарем!». Звичайно, в кожному жарті є частка жарту, але сучасна наука підтверджує — ці чудові фрукти й правда можуть бути дуже корисні для нашого здоров'я.

Яблука знижують ризик раку

Якщо ви палите або недавно кинули цю згубну звичку, вам потрібно їсти більше яблук: італійське дослідження підтвердило, що ті курці, які регулярно вживали в їжу ці фрукти, в результаті рідше стикалися з раком легень. Крім того, є дані про прямий зв'язок між вживанням яблук і низьким ризиком раку грудей, шлунка і товстої кишки.

Яблука нормалізують рівень цукру в крові

Вся справа в клітковині, якої дуже багато в цих фруктах: вона уповільнює переварювання їжі й,

Яблука допомагають худнути, захищають від хвороб серця, хвороб ясен і навіть знижують тиск і рівень холестерину.

отже, потраплянню глюкози в кров. Якщо регулярно завершувати свій обід яблуком або грушею, можна знизити ризик розвитку діабету на 18%!

Яблука корисні для ясен

Коли ми кусаємо і пережовуємо ці тверді фрукти, виділяється більше слини — природного очисника зубів і ясен, яка до того ж змиває небезпечний наліт з бактерій.

Яблука можуть запобігти інсульту

Кожні 200 грамів фруктів з високим вмістом клітковини (наприклад, яблуко), які ми з'їдаємо протягом дня, знижують ризик інсульту на 32% — такі результати дослідження, в рамках якого

вивчалися результати 20 експериментів. Крім того, якщо їсти яблука разом з чорницею і виноградом, можна знизити рівень поганого холестерину і навіть нормалізувати кров'яний тиск.

Яблука допомагають худнути

Клітковина і складні вуглеводи самі по собі корисні для фігури, тому, що уповільнюють травлення їжі й допомагають нам довше не відчувати голод. Але крім того, у яблуках містяться додаткові речовини, які працюють, як природні засоби для схуднення — ще один привід завершувати свій обід смачним яблуком.

Яблука борються з високим рівнем холестерину

Пектин, якого особливо багато в яблуках, допомагає знизити вміст в крові рівня холестерину ЛПНЩ, який пошкоджує артерії й може стати причиною небезпечних для життя захворювань.

ФАХІВЦІ ВПЕВНЕНІ: колір очей може багато чого розповісти про стан здоров'я людини.

Власникам якого кольору очей більше пощастило в плані здоров'я. Виявляється, не лише за кольором шкіри, структурою волосся або наявністю родимок на тілі можна розповісти про стан здоров'я людини. Колір очей так само передбачає наявність або, навпаки, відсутність схильності до розвитку деяких недуг. Але якщо на колір шкіри або появу пігментних плям важливе значення має вплив зовнішніх факторів, то колір очей, даний нам від народження, і закладений на генетичному рівні — постійний, і може розповісти багато цікавого про людину.

ТЕМНООКІ ЛЮДИ

У людей з темною райдужною оболонкою рідше розвивається таке захворювання, як дегенерація жовтої плями, що викликає розвиток сліпоти. Великою мірою на розвиток даного захворювання справляє вплив ультрафіолету. Так ось, саме у людей з темним кольором очей відбувається блокування ультрафіолетового світла, запобігаючи

пошкодженню сітківки. Попри це власникам темних очей не варто відмовлятися від носіння сонцезахисних окулярів. Так само фахівці помітили, що темноокі люди рідше хворіють на рак шкіри. Вся справа, як виявилося, в родимках, які рідше з'являються на тілі у людей з темними очима.

СВІТЛООКІ ЛЮДИ

Експерти відзначають, що появи на шкірі плям різного кольору менше схильні люди, які мають блакитні, сірі або бо зелені очі. Вітиліго (так називається це аутоімунне захворювання) частіше вражає шкіру темнооких людей. Так само деякі дослідження показують, що люди, які мають світлий колір очей, більш схильні до вживання алкоголю. Вчені пояснюють це невідповідністю кількості меланіну в очах і мозку людини. Тому для отримання відчуття сп'яніння світлооким частіше потрібна більша кількість алкоголю ніж темнооким, у яких рівні меланіну в очах і мозку мають приблизно однакову кількість.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-968-64-84
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 2083916 Тираж 10385.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
ЙОформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Чим привабливо розведення перепілок з точки зору бізнесу? Чому потрібно звернути увагу саме на цих маленьких пташок, в яких вага м'яса ледь досягає ста грамів, а вага яйця і того менше? Адже на перший погляд розведення курчат-бройлерів, гусей, або навіть фазанів набагато рентабельніше! Але це тільки на перший погляд.

Давайте прикинемо, що потрібно для розведення вищезазначених видів домашньої птиці. Приміщення, обладнання, корм, час для догляду, багато ще чого іншого. У той час розведення перепілок, як бізнес, особливого клопоту в собі не несе. Принаймні не таких значних, як в розведенні інших птахів.

Але це тільки стосується безпосередньо розведення. Потрібно також врахувати, що перепелине м'ясо і яйця є цінними дієтичними делікатесами, страви з цих продуктів в елітних ресторанах коштують пристойних грошей.

ЗНАЧНО збільшився останнім часом попит на натуральні продукти, що називається, «від фермера». Магазины екологічно чистих продуктів стали рости, як «гриби після дощу». При тому, що натуральних продуктів немає навіть в 60% від усього їх кількості.

Кілька слів потрібно сказати про те, де взяти гроші на невелику перепелину ферму. Думаємо, що кілька тисяч гривень, необхідних для реалізації цієї бізнес-ідеї, знайде будь-яка зацікавлена людина.

При виборі породи перепілок для розведення потрібно визначити, який напрямок продукції ви збираєтеся розвивати. Власне, вибір тут невеликий – або м'ясо, або яйця.

Найпопулярніша в нашій країні м'ясна порода перепілок – це «фараон». Ця порода була виведена в Сполучених Штатах. Маса тіла у самців Фараона досягає рекордних 200 грамів, самок – до 320 грамів, яйце може важити до 16 грамів. Але є перепілки і більше:

Перепілка Техаська Біла. Вага самця – до 350 грамів, самки – понад 400.

Перепілка Англійська Чорна. Самець важить до 200 грамів, самка – до 250.

Щодо яєць, так найбільшу популярність в нашій країні отримала японська порода. Маса тіла самця цієї породи – до 130 грам, самки можуть знести до 300 штук яєць вагою до 12 грамів. Для порівняння, м'ясні «фараони» несуть на рік до 120 яєць.

Ненабагато менше відрізняються інші породи, поширені в Україні:

Англійські Білі – до 280 штук на рік при вазі 10-12 г.

Маньчжурські Золотисті – до 280 штук на рік при вазі в 10-11 г.

До речі, ніхто не заважає успішно поєднувати розведення двох напрямків перепілок, однак чомусь власники перепелиних ферм воліють мати справу з однією, максимум двома породами.

Підприємцям, які не мають абсолютно ніякого досвіду поводження з птахами, і вирішили зайнятися цим, як говориться, на «чистому ентузіазмі», можна порадити почати розведення перепілок в домашніх умовах з придбання дорослих особин. Молодняк вимагає більш уважного догляду, для якого, в свою чергу, необхідні якісь знання.

Де можна розводити перепілок? Взагалі, невелике перепелине стадо – до 20-30 голів можна вирощувати навіть на утепленому балконі в квартирі багатоповерхового будинку або спеціально обгородженій ділянці кімнати, але, звісно, сусіди цього не

Розведення перепілок

зрозуміють)). Відмінно підійде для цієї мети дача. Згодом на дачній ділянці можна звести невелику ферму для пташок.

Хоча прибуток з 2-3 десятків птахів можна отримати такий, що ледь вистачить окупити корм для птахів. Єдиний плюс – можна отримати якийсь досвід поводження з птахами, і через деякий час, після висиджування самками яєць і появи пташенят, отримати набагато більше стадо.

Відповідно, прибуток буде в рази більшим. Якщо хочете відразу почати серйозний бізнес, придбавши кілька сотень цих птахів, тоді доведеться вкластися. До речі, ціни на живих перепілок залежать від породи і віку, тут вже потрібно дивитись пропозиції на OLX або інших сайтах.

Найбільш ідеальним варіантом буде обладнати для перепілок окреме приміщення. У клітки в 2-3 ряди, встановлені на площі 10 кв. метрів, можна розмістити від 100 до 300 перепілок. Клітки можна спорудити з підручного матеріалу (дерев'яних дощечок, фанери, металевих прутів, або використовувати пластикові ящики). Клітки обов'язково повинні мати сітчасте дно. Висота і довжина клітки для 10-20 птахів може становити 20-30 см. Вздовж кліток потрібно встановити годівниці, які також можна виготовити самостійно з пластикових труб, розрізавши уздовж навпіл, або з шматків жерсті. Поїлки для птахів можна зробити на зразок годівниць. Як бачите, заощадити вдасться точно.

І в літній і в зимовий період необхідно ретельно контролювати в приміщенні постійну температуру в 17-25 °С. При меншій, як і при більшій температурі самки можуть перестати нестися. Автоматичний контроль температури забезпечити легко, придбавши спеціальний обігрівач. Для тих, хто обмежений у коштах, на перших порах доведеться все робити «вручну».

Ще один важливий для здоров'я перепілок фактор – це освітленість. Світло повинне бути включене на протязі не менше 18 годин на добу. Вологість повітря повинна не перевищувати 60%.

Як бачите, розведення і утримання

перепілок теж має свої нюанси, як і в будь-якому іншому бізнесі. Вся справа в тому, що в цьому проекті їх набагато менше, ніж в іншій бізнес-ідеї, а до перепілок, звикаєш настільки швидко, що навіть якщо розведення перепілок як бізнес не вийде (хоча для цього потрібно дуже постаратися), то птиця для себе все одно залишиться.

Ще один важливий момент – це щоденне прибирання кліток. По-перше, якщо ви будете розводити перепілок в будинку або квартирі, то неприємний запах пташиного посліду все одно змусить вас прибирати клітки кожен день. По-друге, це сприятливо позначиться на здоров'ї птахів.

Висиджування яєць триває 2,5-3 тижні, а вже через 40-50 днів після свого народження самки починають нестися самостійно. Оптимальна вага м'ясної породи набирається через 2-2,5 місяці. Так що неважко підрахувати, який прибуток можна очікувати за один рік від 100-300 перепілок.

В основний раціон перепілок входять: Подрібнені зернові і злакові культури.

Шрот соняшника або сої.

М'ясо-кісткове або рибне борошно

Варені овочі з городу – морква, буряк, картопля, кукурудза, горох.

Свіжа зелень – кропива, кульбаба, листя капусти, очищені кабачки та огірки.

Періодично можна підгодовувати птахів спеціальними кормами. Деякі разів на місяць в корм необхідно підмішувати трішки річкового піску для нормалізації травлення.

Куди збувати продукцію?

Головне в рекламі перепелиної продукції – її грамотне позиціонування. Особливу увагу можна зробити на дієтичність м'яса і яєць, їх лікувальні властивості, відновлення чоловічої сили, позбавлення від жіночих проблем. Свої пропозиції потрібно розсилати не тільки в заклади громадського харчування, а й в лікувально-профілактичні установи і за наявності великого обсягу збуту – в великі торговельні мережі.

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити
«Фермер Придніпров'я» можна
у будь-якому поштовому відділенні
області до 25 числа щомісяця.
Передплатний індекс 60092.